

هوآللّه

بوآسطهٔ جنآب آقآ میرزآ اسدآللّه
جنآب میرزآ جلال علیه بهآء اللّه الأبهى

هوآللّه

آى بندهٔ جمال ابهى از شئون اين جهان دون محزون مشو و از غوائل اين عالم زائل دلخون مگرد چه كه اگر بديدهٔ حقيقت نظر نمائى شداثدش فوائد است و زحمتش عين رحمت زيرا انسان تا در آغوش مصائب و بلايا پرورش نيابد حقيقت وجودش استقرار نجويد و شجرةٔ شهودش ميوهٔ خوشگوار بيار نيارد حقيقت انسانيهٔ مانند خاك پاكست آنچه بيشر سينه‌اش بشكافى و بخراشى و زير و زير نمائى فيض و بركتش بيشر گردد و نباتش بهتر انبات شود لهذا بايد آن جناب در موارد امتحان در نهايت روح و ريحان باشد و اميدوارم كه در دو جهان كام دل و راحت جان حاصل گردد و عليك التحيهٔ و الثناء ع ع

اين سند از www.bahai.org/fa/legal كتابخانهٔ مراجع بهائى دانلود شده است. شما مجاز هستيد از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سايت www.bahai.org/fa/legal استفاده نماييد.

آخرين ويرايشارى: ۱ مارس ۲۰۲۲، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر